روی موج کوتاه

پزشکیان:

اثربخشی مذاکرات به پایبندی کامل به تعهدات بستگی دارد

رئیس جمهور نوشت: اثربخشی مذاکرات به پایبندی کامل به تعهدات مورد توافق و اجرای دقیق آنها بستگی دارد. مسعود پزشکیان، با اشاره به توافق ایران و آمریکا در حساب کاربری خود در شبکه اجتماعی ایکس به انگلیسی نوشت: «اثربخشی مذاکرات به پایبندی کامل به تعهدات مورد توافق و اجرای دقیق آنها بستگی دارد. پیشرفت در این مسیر با پایبندی عملی به مسئولیت‌های پذیرفته‌شده سنجیده خواهد شد. اظهارات خارج از متن مورد توافق کمکی به پیشرفت مذاکرات نمی‌کند.»

■■■

تماس اسلام آباد با تهران در پی تنش‌های اخیر

عباس عراقچی وزیر امور خارجه پاکستان روز شنبه طی یک تماس تلفنی در خصوص برقراری صلح و ثبات در منطقه گفت و گو کردند. اسحاق دار، وزیر امور خارجه پاکستان، پس از حملات جدید آمریکا و ایران که تنش‌های خلیج فارس را تشدید کرد، با عباس عراقچی، وزیر امور خارجه ایران، گفتگو کرد. این گفتگو بر تلاش پاکستان برای حمایت از آرامش منطقه‌ای و تسهیل بازگشت بشر دوستانه تأکید داشت. به گزارش فرارو به نقل از ایندیاتودی، بر اساس بیانیه‌ای که روز شنبه منتشر شد، این تماس تلفنی پس از آن صورت گرفت که تلاش اخیر برای برقراری صلح در غرب آسیا در آستانه شکست قرار گرفته است.

■■■

غریب آبادی:

عبور ایمن از تنگه هرمز به غیر از مسیرهای ایران، تضمین نمی‌شود

معاون حقوقی و بین المللی وزارت امور خارجه بر عدم تضمین عبور ایمن در تنگه هرمز با ترتیبات مبهم، مسیرهای موازی یا تصمیم‌سازی خارج از ملاحظات ایران تاکید کرد. به گزارش ایلنا، کاظم غریب آبادی در شبکه ایکس نوشت: «عبور ایمن در تنگه هرمز با ترتیبات مبهم، مسیرهای موازی یا تصمیم‌سازی خارج از ملاحظات ایران، به عنوان دولت ساحلی، تضمین نمی‌شود. هر چارچوب معتبر باید بر هماهنگی با ایران و مفاد بند پنج یادداشت تفاهم اسلام آباد استوار باشد. در غیر این صورت، نتیجه، تعلیق مسیر تعیین شده موازی می‌شود.»

■■■

جوکار از مصوبه شعام خبر داد؛

برگزاری انتخابات شوراها دو ماه پس از اعلام رسمی پایان جنگ

رئیس هیأت مرکزی نظارت بر انتخابات شوراهای اسلامی کشور گفت: بر اساس مصوبه شعام، انتخابات شوراها دو ماه پس از پایان جنگ برگزار خواهد شد و هیچ گونه تأخیر مضاعفی در این زمینه رخ نخواهد داد. به گزارش ایلنا، محمد صالح جوکار ادامه داد: البته این انتخابات به دلیل شرایط جنگی به تعویق افتاد؛ چون با وجود آمادگی کامل ستاد انتخابات کشور و هیئت نظارت، تأمین امنیت مردم اولویت نخست بود. وی افزود: از طرفی نیز طبق مصوبه شورای عالی امنیت ملی، تعیین زمان دقیق برگزاری این انتخابات منوط به اعلام رسمی پایان جنگ از سوی این شورا است.

■■■

رسایی:

علی الاصول بعدی صریح‌تر خواهد بود

نماینده مجلس نوشت: مطمئن باشید با استمرار مسیر، علی الاصول بعدی صریح‌تر خواهد بود. حمید رسایی، نماینده مجلس با انتشار پیامی در شبکه ایکس نوشت: «علی الاصول وقتی کاری کردید که مخالفتش را علی الاصول به شما یادآوری و برای مردم علنی کرد.» وی در ادامه افزود: «مطمئن باشید با استمرار مسیر، علی الاصول بعدی صریح‌تر خواهد بود و علی الاصول این مردم دفعه بعد تحمل نخواهند کرد.»

■■■

سفیر روسیه:

نیروگاه هسته‌ای جدیدی در ایران احداث می‌کنیم

الکسی ددوف، سفیر روسیه در ایران، از برگزاری نشستی میان نمایندگان صنایع هسته‌ای ایران و روسیه در آینده نزدیک خبر داد و گفت: این نشست قرار است در مسکو برگزار شود و محور اصلی آن بررسی روند ساخت نیروگاه هسته‌ای جدید هرمز در جنوب ایران خواهد بود. به گزارش فرارو به نقل از تاس، در این نشست احتمالا در اواخر ژوئن یا اوایل ژوئیه برگزار می‌شود و طرفین در آن درباره چارچوب‌های حقوقی و اجرایی پروژه نیروگاه هرمز رایزنی خواهند کرد. او این پروژه را امیدوار کننده توصیف کرد و گفت مذاکرات میان شرکت‌های روسی و ایرانی همچنان ادامه دارد.

■■■

بحرین: ایران سحرگاه شنبه به ما حمله پهپادی کرد

وزارت امور خارجه بحرین می گوید ایران سحرگاه شنبه به این کشور حملاتی (تلافی جویانه) کرده است. وزارت امور خارجه بحرین، در بیانیه‌ای که خبرگزاری بحرین منتشر کرد، «هدف گیری پادشاهی بحرین را در سحرگاه شنبه با تعدادی پهپاد ایرانی» محکوم کرد. او گفت که «ادامه این حملات از سوی ایران، مسئولیت تضعیف صلح را بر عهده او می گذارد.»

■■■

غضنفری:

هنوز احتمال تحصن نمایندگان مقابل مجلس وجود دارد

نماینده تهران گفت: هنوز احتمال تحصن نمایندگان مقابل مجلس وجود دارد. کامران غضنفری، در گفت‌وگو با دیده‌بان ایران افزود: آقای نیکزاد، نایب رئیس هیئت رئیسه مجلس هفته گذشته اعلام کرده بود که جلسه علنی در یکشنبه آینده (مصادف با یکشنبه ۷ تیر) برگزار خواهد شد، اما زیر حرف خود زدند و حالا وعده دو هفته دیگر را داده‌اند. به همین دلیل نمی‌شود به حرف هیأت رئیسه اعتماد کرد. از این رو، درباره حضور و تحصن احتمالی نمایندگان در مقابل مجلس با سایر دوستان مشورت خواهیم کرد و پس از جمع‌بندی، تصمیم نهایی اتخاذ خواهد شد.

■■■

العربیه:

دور جدید مذاکرات ایران و آمریکا، در قطر برگزار می‌شود

منابع اظهار کردند که دور جدید مذاکرات آمریکا و ایران در ماه ژوئیه در دوحه برگزار خواهد شد و نخست‌وزیر پاکستان در ۲ ژوئیه به تهران سفر خواهد کرد به گزارش سایت دیده‌بان ایران؛ العربیه نوشت: دور جدید مذاکرات در ماه ژوئیه در پایتخت قطر برگ برگزار خواهد شد. منابع آگاه می گویند نخست‌وزیر پاکستان در ۲ ژوئیه به ایران سفر خواهد کرد. منابع همچنین اظهار کردند که دور جدید مذاکرات آمریکا و ایران در ماه ژوئیه در دوحه برگزار خواهد شد.

تعطیلی بهارستان در چهار ماه بحران‌خیز، بی‌اثر شدن نهاد قانونگذاری را در ساختار کشور به رخ کشید

مجلس؛ در رأس امور یا در حاشیه نهادهای تصمیم‌گیر؟

نهال فرخی

نزدیک به چهار ماه از تعطیلی جلسات علنی مجلس می گذرد؛ چهار ماهی که در آن جنگ آغاز شد، آتش‌بس شکل گرفت، مذاکرات پیش رفت، تفاهم ایران و آمریکا امضا شد و مهم‌ترین تصمیم‌های امنیتی، سیاسی و اقتصادی کشور نه در صحن بهارستان، که در شورای عالی امنیت ملی، جلسات سران قوا و نهادهای موازی تصمیم گیر اتخاذ شد. اکنون که خبر بازگشایی مجلس پس از مراسم تشییع رهبر شهید اعلام شده، پرسش اصلی فقط این نیست که چرا مجلس بسته بود؛ پرسش مهم‌تر این است که در این مدت، کدام کار کشور به دلیل نبود مجلس روی زمین ماند؟ و چرا بخشی از تندروترین نمایندگان، درست پس از تثبیت آتش‌بس و نزدیک شدن کشور به مرحله پساتوافق، ناگهان به یاد شأن پارلمان، اصول قانون اساسی و جایگاه «خانه ملت» افتاده‌اند؟

بهارستان پس از چهار ماه سکوت

بازگشایی مجلس در شرایط عادی باید خبری خوش برای سیاست و قانون گذاری باشد. در هر ساختار پارلمانی، تعطیلی طولانی مدت مجلس نشانه‌ای نگران کننده است؛ زیرا مجلس محل قانون گذاری، نظارت بر دولت، طرح پرسش‌های عمومی و نمایندگی مطالبات مردم است. اما ماجرای مجلس فعلی، فقط یک موضوع حقوقی یا آیین نامه‌ای نیست. این مجلس در ماه‌هایی تعطیل بود که کشور یکی از سنگین‌ترین دوره‌های امنیتی و سیاسی خود را پشت سر گذاشت؛ با این حال، نه مذاکرات متوقف شد، نه تصمیم‌های کلان معطل ماند، نه دولت برای عبور از بحران منتظر چراغ سبز صحن علنی نشست و نه....

این واقعیت، بیش از آن که نشانه کارآمدی مدیریت بحران باشد، پرده از یک حقیقت تلخ برمی دارد که مجلس در ساختار کنونی تصمیم گیری، دیگر در رأس امور نیست و چنان با نهادهای موازی، شوراهای عالی، ستادهای ویژه، مصوبات سران قوا و سازوکارهای فراقانون گذاری احاطه شده که نبودش چندان به چشم نمی آید.

در این چهار ماه، کشور بدون تشکیل صحن علنی مجلس اداره شد. تصمیم درباره جنگ و آتش‌بس در جای دیگری گرفته شد. مذاکرات در جای دیگری پیش رفت. تفاهم در مسیر دیگری امضا شد. سیاست اقتصادی و امنیتی در شوراها و ستادها پیگیری شد. حتی وعده برگزاری انتخابات پس از تثبیت آتش‌بس نیز نه از دل یک ابتکار پارلمانی، بلکه از مسیر تصمیم‌های کلان حاکمیتی مطرح شد. به بیان ساده، مجلس غایب بود، اما ماشین تصمیم گیری کشور از حرکت نایستاد.

بازگشایی یا بازگشت به حاشیه؟

اکنون که اعلام شده مجلس پس از مراسم تشییع دوباره تشکیل جلسه می دهد، طبیعی است که گروهی از نمایندگان این بازگشت را پیروزی خود جلوه دهند. برخی گفته‌اند اگر درهای مجلس بسته بماند، مقابل بهارستان تحصن خواهند کرد. برخی دیگر از اصول قانون اساسی سخن گفته‌اند و تعطیلی مجلس را بی‌سابقه دانسته‌اند. اما این دفاع ناگهانی از پارلمان، وقتی معنادار می شود که زمان بندی آن را در کنار تحولات بزرگ تر ببینیم.

اگر دغدغه فقط شأن مجلس بود، چرا این اعتراض از همان هفته‌های نخست تعطیلی به شکل جدی مطرح نشد؟ چرا درست اکنون، پس از امضای تفاهم ایران و آمریکا، پس از تثبیت نسبی آتش‌بس، و در آستانه ورود کشور به مرحله اجرای توافق، مجلس ناگهان برای این جریان اهمیت حیاتی پیدا کرده است؟

شاید پاسخ را باید در دستور کار پنهان و آشکار این طیف جست‌وجو کرد. برای تندروها، بازگشایی مجلس فقط بازگشت صندلی‌ها و میکروفن‌ها نیست؛ بازگشت یک ابزار است. ابزاری برای فشار بر دولت، سؤال از مذاکره کنندگان، حمله به شورای عالی امنیت ملی، طرح دوباره تنگه هرمز و تلاش برای محدود کردن مسیر اجرای تفاهم؛ و از این منظر، موضوع نه «تعطیلی مجلس»، بلکه «باز شدن جبهه جدید علیه توافق» است. مخالفان تفاهم که در شورای عالی امنیت ملی و در سطح تصمیم گیری کلان نتوانسته‌اند مسیر توافق را متوقف کنند، اکنون می کوشند نزاع را به صحن بهارستان بکشانند؛ جایی که با نطق، تذکر، طرح، سؤال، استیضاح و فشار رسانه‌ای می توانند اجرای توافق را پرهزینه کنند.

مجلس دوستی دیرهنگام تندروها

طنز تلخ ماجرا اینجاست که بسیاری از چهره‌هایی که امروز مدافع پرشور مجلس شده‌اند، در سال‌های گذشته چندان دغدغه‌ای برای نمایندگی واقعی مردم، رقابتی شدن انتخابات، کاهش ردصلاحیت‌ها یا افزایش مشارکت نداشته‌اند. مجلسی که محصول انتخاباتی سرد، مشارکتی پایین و نظارت استصوابی گسترده است، امروز از سوی همان جریان‌هایی «خانه ملت» خوانده می‌شود که در عمل، تنوع سیاسی جامعه را تهدید می‌دانند.

این مجلس، حتی پیش از تعطیلی نیز برای بخش مهمی از جامعه نماینده واقعی تکثر سیاسی و اجتماعی کشور نبود. بسیاری از چهره‌های شاخص، منتقد و ریشه‌دار امکان حضور در رقابت را نیافتند. نتیجه آن شد که بهارستان بیش از آنکه تصویر جامعه ایران باشد، تصویر یک گزینش سیاسی محدود شد؛ مجلسی پر سر و صدا، اما کم اثر؛ پرمدعا، اما دور از مسائل واقعی مردم؛ حساس نسبت به توافق، اما کم حساس نسبت به بحران معیشت، آب، برق، اینترنت، تورم و فرسایش اجتماعی.

اکنون همین مجلس، یا دست کم بخش تندرو و

یکی از دلایل اصلی دیده نشدن غیبت مجلس، تکثر عجیب نهادهای تصمیم گیر و قانون ساز در کشور است. شورای عالی امنیت ملی، شورای عالی فضای مجازی، شورای عالی انقلاب فرهنگی، شورای هماهنگی اقتصادی سران قوا، ستادهای ویژه، مصوبات سران، کمیته‌های فراقوه‌ای و نهادهای امنیتی و اجرایی، عملاً بخش مهمی از تصمیم‌هایی را می گیرند

پرصدای آن، می‌خواهد نقش سنگر آخر مخالفت با تفاهم را بازی کند. اما پرسش ساده این است که اگر مجلس تا این اندازه مهم است، چرا در این چهار ماه نبودش مسیر کشور را متوقف نکرد؟ پاسخ روشن است: زیرا ساختار قدرت مدت‌هاست راه‌های دیگری برای تصمیم گیری ساخته؛ راه‌هایی که مجلس را دور می‌زنند، کم اثر می کنند یا به نهادی برای تأیید، مخالفت نمایشی و فشار سیاسی تبدیل می‌سازند.

نهادهای موازی؛ قانون گذاری بدون مجلس

یکی از دلایل اصلی دیده نشدن غیبت مجلس، تکثر عجیب نهادهای تصمیم گیر و قانون ساز در کشور است. شورای عالی امنیت ملی، شورای عالی فضای مجازی، شورای عالی انقلاب فرهنگی، شورای هماهنگی اقتصادی سران قوا، ستادهای ویژه، مصوبات سران، کمیته‌های فراقوه‌ای و نهادهای امنیتی و اجرایی، عملاً بخش مهمی از تصمیم‌هایی را می گیرند که در یک ساختار عادی باید از مسیر مجلس عبور کند. در سال‌های اخیر، بسیاری از تصمیم‌های مهم کشور نه در صحن علنی، که در اتاق‌های بسته شوراهای عالی گرفته شده است. از سیاست اینترنت تا تصمیم‌های اقتصادی، از موضوع اجاره خانه تا بحران‌های امنیتی، از نحوه اداره جنگ تا مسیر مذاکرات، مجلس اغلب یا در حاشیه بوده یا پس از اتخاذ تصمیم اصلی وارد میدان شده است.

در چنین ساختاری، تعطیلی مجلس بیش از آن که یک بحران عملی ایجاد کند، یک حقیقت پنهان را علنی کرد که کشور به نبود مجلس عادت کرده است. این عادت البته خطرناک است؛ زیرا بی‌اثر شدن مجلس به معنای تقویت مردم‌سالاری نیست، بلکه نشانه جابه‌جایی تصمیم گیری از نهادهای انتخابی به نهادهای غیرانتخابی یا نیمه‌انتخابی است.

اما نکته اینجاست که تندروها معمولاً با اصل این جابه‌جایی مشکلی ندارند؛ مگر وقتی نتیجه تصمیم نهادهای بالادستی بر خلاف میل آنان باشد. تا زمانی که شوراهای عالی و نهادهای موازی، تصمیم‌های مطلوب آنان را پیش ببرند، کمتر صدایی درباره شأن مجلس شنیده می‌شود. اما وقتی همان ساختار به تفاهم، آتش‌بس، مذاکره یا مدیریت تنش می‌رسد، ناگهان اصول قانون اساسی، حق نمایندگی و شأن پارلمان به ادبیات روز آنان تبدیل می‌شود.

تحصن؛ اعتراض به تعطیلی یا فشار بر توافق؟

در همین حال نیز تهدید به تحصن مقابل مجلس، در ظاهر اعتراض به تعطیلی صحن است، اما در باطن حامل پیام دیگری است. این اقدام می‌خواهد نشان دهد مخالفان توافق هنوز ابزار خیابان، رسانه و مجلس را هم‌زمان در اختیار دارند. آنان می‌خواهند بازگشایی مجلس را نه یک تصمیم اداری، بلکه محصول فشار خود معرفی کنند؛ گویی اگر مجلس باز شود، فتحی برای آنان رقم خورده است. اما همین رفتار از سوی برخی نمایندگان دیگر با واکنش تند روبه‌رو شد. چهره‌هایی مانند علی جعفری آذر و محسن فتحی هشدار دادند که تحصن در شرایط فعلی می‌تواند زمینه سوءاستفاده دشمن را فراهم کند و به مصلحت کشور نیست. این واکنش‌ها نشان می‌دهد حتی در درون مجلس نیز همه نمایندگان حاضر نیستند بازگشایی صحن را به نمایش سیاسی تندروها تبدیل کنند. در واقع شکاف اصلی اکنون میان موافقان و مخالفان بازگشایی نیست. همه می گویند مجلس باید باز شود. شکاف اصلی بر سر هدف بازگشایی است. آیا مجلس قرار است به وظایف نظارتی و قانون گذاری خود بازگردد یا به سکوی تازه‌ای برای حمله به تفاهم تبدیل شود؟ آیا اولویت آن اقتصاد، تورم، بازسازی پس از جنگ و معیشت مردم است یا نخستین دستور کارش محدود کردن اجرای توافق خواهد بود؟

تنگه هرمز؛ اسم رمز نزاع تازه؟

یکی از مهم‌ترین نشانه‌های سیاسی شدن بازگشایی مجلس، طرح‌هایی است که درباره تنگه هرمز مطرح شده است. مخالفان توافق می‌دانند که اجرای تفاهم ایران و آمریکا، به‌ویژه در بخش مربوط به رفع محاصره، تعلیق تحریم نفتی، آزادسازی منابع مالی و بازگشایی مسیرهای حمل‌ونقل، با موضوع هرمز پیوند مستقیم دارد.

اگر مجلس بتواند با تصویب طرحی سخت گیرانه درباره تنگه هرمز، دست دولت و شورای عالی امنیت ملی را ببندد، اجرای تفاهم وارد مرحله‌ای دشوار خواهد شد. تجربه قانون اقدام راهبردی نیز پیش چشم است؛ قانونی که حامیانش آن را ابزار افزایش قدرت چانه‌زنی می‌دانستند، اما منتقدان می گویند در عمل به مانعی حقوقی در مسیر احیای توافق تبدیل شد.

اکنون بیم آن می رود همان الگو تکرار شود: قانونی با عنوان دفاع از منافع ملی، اما با پیامد عملی قفل کردن دست مذاکره کنندگان. این همان نقطه‌ای است که بازگشایی مجلس را از یک خبر اداری به یک مسئله امنیتی و سیاسی تبدیل می‌کند.

این مجلس در ماه‌هایی تعطیل بود که کشور یکی از سنگین‌ترین دوره‌های امنیتی و سیاسی خود را پشت سر گذاشت؛ با این حال، نه مذاکرات متوقف شد، نه تصمیم‌های کلان معطل ماند، نه دولت برای عبور از بحران منتظر چراغ سبز صحن علنی نشست و نه...

نبودش بهتر از وجودش؟

حال پرسش تلخ اما اجتناب‌ناپذیر این است که آیا تعطیلی این مجلس، با همه اشکالات حقوقی و سیاسی‌اش، در عمل مانع از ایجاد بحران‌های تازه نشد؟

این پرسش شاید از منظر پارلمانتاریستی خوشایند نباشد، اما از منظر واقعیت سیاسی امروز ایران قابل چشم‌پوشی نیست. وقتی مجلسی به جای نمایندگی جامعه، به محل قدرت‌نمایی اقلیتی پرصدا تبدیل می‌شود؛ وقتی به جای نظارت ملی، درگیر رقابت‌های جناحی و تسویه‌حساب سیاسی می‌شود؛ وقتی دغدغه اصلی بخشی از آن نه حل بحران مردم، که زمین زدن دولت و توافق است، آنگاه نبودش برای مدتی، دست کم برای جریان تصمیم‌گیری کلان، مزاحمت کمتری ایجاد می کند.

این البته دفاع از تعطیلی مجلس نیست. هیچ ساختار سیاسی سالمی نباید از تعطیلی پارلمان خوشحال شود. مساله اینجاست که مجلس فعلی خود محصول یک بیماری بزرگ‌تر حاصل از کاهش رقابت سیاسی، ضعف نمایندگی واقعی، حذف صداهای متنوع و تکثیر نهادهای موازی است. در چنین شرایطی، بازگشایی صحن علنی

وقتی مجلسی به جای نمایندگی جامعه، به محل قدرت‌نمایی اقلیتی پرصدا تبدیل می‌شود؛ وقتی به جای نظارت ملی، درگیر رقابت‌های جناحی و تسویه‌حساب سیاسی می‌شود؛ وقتی دغدغه اصلی بخشی از آن نه حل بحران مردم، که زمین زدن دولت و توافق است، آنگاه نبودش برای مدتی، دست کم برای جریان تصمیم‌گیری کلان، مزاحمت کمتری ایجاد می کند

به تنهایی احیای پارلمان نیست؛ فقط بازگشت ساختمانی است که مدت‌هاست بخش بزرگی از قدرت واقعی تصمیم‌گیری از آن خارج شده است.

انتخابات پس از آتش‌بس

در این میان، نباید وعده مهم‌تری را فراموش کرد و آن نیز برگزاری انتخابات پس از تثبیت آتش‌بس بود. اگر قرار است مجلس دوباره به جایگاه واقعی خود بازگردد، راه آن نه تحصن نمایندگان فعلی، نه نطق‌های تند و نه طرح‌های ضدتوافق، بلکه بازگشت به رأی واقعی مردم است. حال اگر آتش‌بس تثبیت شده و کشور وارد مرحله بازسازی سیاسی و اقتصادی پس از جنگ می‌شود، یکی از مهم‌ترین گام‌ها باید بازسازی نهاد نمایندگی باشد. این بازسازی بدون انتخابات واقعی، رقابت معنادار و حضور سلایق مختلف ممکن نیست. مجلسی که از دل انتخاباتی پرشور و رقابتی بیرون نیاید، هر چقدر هم از قانون اساسی و خانه ملت سخن بگوید، نمی‌تواند خلأ نمایندگی را پر کند.

بازگشایی کافی نیست

حال مشخص شده که مجلس باز خواهد شد. نمایندگان به صندلی‌های خود باز می‌گردند. نطق‌ها آغاز می‌شود. تذکرها داده می‌شود. شاید طرح‌هایی هم درباره تفاهم، هرمز، دولت و مذاکره روی میز بیاید. اما مساله اصلی همچنان باقی است که آیا این مجلس می‌تواند نماینده یک ملت خسته از جنگ، فشار اقتصادی و بی‌ثباتی باشد؟ یا بار دیگر به میدان جدال اقلیتی تبدیل خواهد شد که از هر توافقی بوی عقب‌نشینی می‌شنود؟

بازگشایی مجلس زمانی معنا دارد که به بازگشت سیاست به مسیر نمایندگی مردم منجر شود. اگر قرار باشد مجلس فقط به سکویی برای حمله به تفاهم تبدیل شود، اگر قرار باشد دوباره همان صداهای پرهیاهو بر بحران‌های واقعی مردم غلبه کنند، اگر قرار باشد بهارستان به جای حل مسئله، مسئله تازه بسازد، آن وقت پرسش نخست دوباره باز می‌گردد که در این چند ماه که مجلس بسته بود، دقیقاً چه چیزی از دست رفت؟

شاید پاسخ تلخ همین باشد که آنچه پیش از تعطیلی مجلس از دست رفته بود؛ شأن واقعی پارلمان، نمایندگی مردم و اثرگذاری در تصمیم‌های کلان کشور بود. بازگشایی صحن علنی، بدون اصلاح این واقعیت، فقط باز شدن درهای ساختمانی است که مدت‌هاست تصمیم‌های اصلی از راهروهای آن عبور نمی‌کند.

پرسش ساده این است که چرا در این چهار ماه نبود مجلس مسیر کشور را متوقف نکرد؟ پاسخ روشن است: زیرا ساختار قدرت مدت‌هاست راه‌های دیگری برای تصمیم گیری ساخته؛ راه‌هایی که مجلس را دور می زنند، کم اثر می کنند یا به نهادی برای تأیید، مخالفت نمایشی و فشار سیاسی تبدیل می سازند

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی حوزه ثبتی شهرستان لاهیجان

شناسه آگهی: ۲۲۰۸۹۸۱

برابر رای بشماره ۱۴۰۵۶۰۳۱۸۰۰۵۰۱۳۰۵۵ مورخه ۱۴۰۴/۰۸/۲۱ هیأت موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی لاهیجان تصرفات مالکانه و بلامعارض ستاره محمدپور فرزند محمد حسن به شماره شناسنامه ۲۳۷۸ کد ملی ۵۹۴۹۶۱۸۰۹۲ صادره از لاهیجان_ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مشتمل بر بنا به مساحت ۲۸۰ مترمربع به شماره پلاک ۳۱۳۴ مفروز از ۳۰۵ فرعی از سنگ اصلی ۳ واقع در قریه نوبیجار لاهیجان بخش ۱۴ گیلان به نشانی :لاهیجان _قریه نوبیجار از مورد مالکیت وراث خدیجه جمال امیدی تأیید و محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود و در صورتی که اشخاصی نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند، بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول گواهی اقامه دعوی طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. ۲۰۹/۱/م الف

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۴/۰۷ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۴/۲۲

شهریار سلیمی بازنشین- رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان لاهیجان

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی حوزه ثبتی شهرستان لاهیجان

شناسه آگهی: ۲۲۰۷۹۰۸

برابر رای بشماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۸۰۰۵۰۱۵۴۳۶ مورخه ۱۴۰۴/۱۰/۰۶ هیأت موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی لاهیجان تصرفات مالکانه ناز شفیع سلیمی فرزند طالب به شماره شناسنامه ۳ کد ملی ۲۷۲۱۹۵۸۸۵۲ صادره از _نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۹۲۲/۳۶ مترمربع به شماره پلاک ۷۷۰ مفروز و مجزی شده از ۱ و ۹ و غیره فرعی از ۱۶۶ اصلی واقع در قریه شاده سر لاهیجان بخش ۱۴ گیلان به نشانی:لاهیجان _روستای شاده سر از مورد تقاضای ثبت غلامرضا و صاحب و فخری جملگی صفاری و باقر مجاوری و محمدعلی یوسفی پور شاده سری و غیره و همچنین زارعین صاحب نسق انتقالی از اصلاحات ارضی تأیید و محرز گردیده است.لذا به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود و در صورتی که اشخاصی نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند، بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول گواهی اقامه دعوی طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. ۲۰۰/۱/م الف

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۴/۰۷ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۴/۲۲

شهریار سلیمی بازنشین- رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان لاهیجان

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

شناسه آگهی: ۲۲۰۳۷۳۴

برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۲۱۰۰۰۱۱۱۸ مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۰۸ هیات اول/ دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک جنوب شرق اصفهان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای محمد طاهرزاده‌اصفهانی به شناسنامه شماره ۷۲۰ کدملی ۱۲۸۸۰۸۵۸۴۲ صادره فرزند مهدی در قسمتی از ششدانگ یک قطعه زمین محصور به مساحت ۱۵۲/۶۰ مترمربع پلاک شماره ۴۳۳ فرعی از ۶۱۰ اصلی واقع در اصفهان بخش ۶ حوزه ثبت ملک جنوب شرق اصفهان تأئید (انتقال عادی و مع الواسطه از طرف رضا ملکی که به موجب دفتر ۲۰۰ املاک صفحه ۷۱ ذیل ثبت ۴۹۴۱۰ به عنوان رسمی قسمتی از پلاک می‌باشد) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۳/۲۴ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۴/۰۷

مهدی وصفی - رئیس اداره ثبت اسناد و املاک

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۱۶۰۱۴۰۰۳۱۲۹ مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۱۲ هیات اول/ دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه دو تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای مهدی یلوه فرزند اکبر در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۰۹۳،۰۲ مترمربع در قسمتی از پلاک شماره ۱۰۶ اصلی واقع در قریه یلوه سفلی بخش سه حومه خریداری از مالک رسمی آقای اکبری یلوه محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود درصورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م الف ۱۷۵۵

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۵/۰۳/۲۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۴/۰۷

شهریار خدری- رئیس ثبت اسناد و املاک

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۱۵۰۰۷۰۰۱۲۵۹ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک آبدانان تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای علی خشبو فرزند محمد بشماره شناسنامه ۴۵۴۰۰۳۱۳۶۸ صادره از آبدانان در یک باب خانه به مساحت ۲۶۳/۶۱ متر مربع پلاک فرعی ۱۶۳۷۲ فرعی از ۳۱ اصلی قطعه ۷ ایلام واقع در آبدانان –ضلع غربی پایگاه پدافند هوایی خریداری شده از آقای روح اله مرغزاری و منتسب به مالکیت رسمی سید مرید حسینی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ ،رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم ،اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیعی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۵/۰۳/۲۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۴/۰۷

سرخی رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان آبدانان

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

شناسه آگهی: ۲۱۹۹۸۹۰

برابر رای ۱۴۰۵۶۰۳۰۹۰۰۳۰۰۰۹۸۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۲ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی آبیک، کلاسه ۱۴۰۵۱۱۴۴۰۹۰۰۳۰۰۰۱۷۲ تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی آقای عطا صوفی‌زاده فرزند صالح به شماره شناسنامه ۲۰۳ و کد ملی ۳۸۵۸۸۱۹۳۳۶ صادره از سنندج در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۱۳/۲۱ مترمربع از پلاک ۱ اصلی واقع در بخش ۱۶ قزوین حوزه ثبت ملک آبیک میباشد احراز مالکیت متقاضی نسبت به ملک مورد تقاضا و انتقال ملک از مالک رسمی به متقاضی داشته و تصرفات متقاضی نسبت به مورد تقاضا احراز گردیده لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌گردد در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی و نیز املاک واقع در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند و معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، مبادرت به تقدیم دادخواست در مراجع قضایی نموده و گواهی آنرا به اداره ثبت تحویل دهد و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل را به اداره ثبت ارائه نکند، اداره ثبت محل مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع مراجعه متضرر به دادگاه نمی باشد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۳/۲۳

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۴/۰۷

علی مافی-رئیس اداره ثبت اسناد و املاک آبیک